

ХАЙ ЖИВЕ ВЕЛИКИЙ ЖОВТЕНЬ!

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАІН, ЄДНАЙТЕСЯ!



ОРГАН ПАРТКОМУ, РЕКТОРАТУ, ПРОФКОМУ ТА КОМІТЕТУ ЛКСМУ ОДЕСЬКОГО
ОРДЕНА ТРУДОВОГО ЧЕРВОНОГО ПРАПОРА ДЕРЖАВНОГО УНІВЕРСИТЕТУ
ІМЕНІ І. І. МЕЧНИКОВА.

РІК ВИДАННЯ XXXIX

№ 32 (1168)

7 ЛИСТОПАДА, 1974 р. Ціна 2 коп.

ПОЗДОРОВЛЯЄМО!

Все прогресивне людство урочисто відзначає 57-і роковини Великої Жовтневої соціалістичної революції.

На вулиці і площі нашого міста вийдуть святкові колони трудящих, щоб продемонструвати свою відданість ідеям революції. Є про що рапортувати і колективу нашого університету. У цьому, визначальному році дев'ятої п'ятирічки вчені університету захоплено працювали над багатьма проблемами, наші студенти невтомно оволодівали знаннями. Зроблено чимало добрих справ.

За сумлінну працю, високу успішність, активність у громадському житті та успіхи, досягнуті у виконанні завдань визначального року дев'ятої п'ятирічки, великій групі викладачів і студентів наказом ректора оголошено подяку, ряд осіб відзначено грошовою премією.

Колектив сповнений творчих сил. Але попереду ще багато завдань і заспокоюватись на досягнутому не слід.

Дорогі друзі! Сердечно вітаємо студентів і викладачів, вчених і службовців з цим святом нашої Батьківщини. Бажаємо всім творчих успіхів у навчанні, в роботі, наукових пошуках і великого особистого щастя.

РЕКТОРАТ
ПРОФКОМ

ПАРТКОМ
КОМІТЕТ ЛКСМУ

ТЕЛЕГРАМА ПОБРАТИМІВ

Ми вже писали про перебування в нашому університеті делегації вузу-побратиму Латвійського держуніверситету.

Нещодавно на ім'я ректора і громадських організацій надійшла телеграма такого змісту:

«У кінці вересня на початку жовтня учасникам колективів художньої самодіяльності нашого університету була надана можливість

побувати у вашому місті-герої

Одесі і в Одеському університеті.

Дозвольте подякувати Вам і Вашому колективу за ту гостинність і увагу, які ми відчували на кожному кроці. Сподіваємось, що співдружність між колективами самодіяльності буде початком

дальшої співдружності у науковій, учбовій і виховній роботі.

В. о ректора

Секретар парткому

Голова місцевому

Секретар комітету комсомолу

доцент Ст. ГРАУЖИНИС

доцент Р. КОНДРАТОВИЧ

доцент Я. ГАЛВІНЬШ

Ю. ГОЛДМАНІС

ПРАЦІВНИКИ
НАРОДНОЇ ОСВІТИ!
ВСЕМІРНО
ПІДВИЩУЙТЕ
ЯКІСТЬ НАВЧАННЯ,
ВДОСКОНАЛЮЙТЕ
ПІДГОТОВКУ КАДРІВ
ДЛЯ НАРОДНОГО
ГОСПОДАРСТВА!
ВИХОВУЙТЕ
ПІДРОСТАЮЧЕ
ПОКОЛІННЯ В ДУСІ
ІДЕАЛІВ КОМУНІЗМУ,
СВІДОМОГО
СТАВЛЕННЯ ДО
НАВЧАННЯ І ПРАЦІ!

(Із Закликів ЦК КПРС до 57-ї річниці Великої Жовтневої соціалістичної революції).

З нагоди свята

Великий актовий зал університету. 4 листопада тут зібрались працівники і студенти університету на урочисті збори, присвячені 57-ї річниці Великої Жовтня.

Збори відкрив ректор університету професор О. В. Богатський. Доповідь — «57-а річниця Великої Жовтневої соціалістичної революції» — зробив завідувач кафедри історії КПРС професор Н. М. Якупов.

З вітальним словом від професорсько-викладацького складу виступив декан фізичного факультету доктор фізичних наук В. В. Сердюк, від студентів — Л. Горлачова, Рольф Хартман.

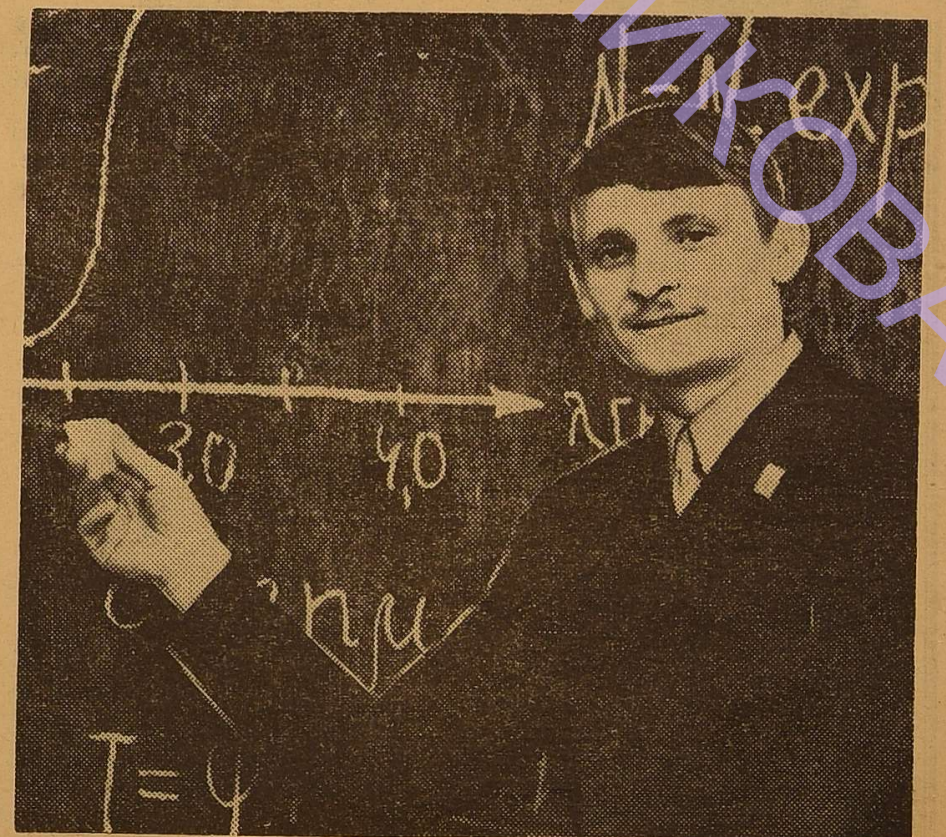
Після урочистої частини відбувся святковий концерт.

Портрет для першої сторінки

Відмінник навчання, активіст, серйозний дослідник. Так характеризують свого товариша студенти п'ятого курсу фізичного факультету Анатолія Чабаненка. За успіхи у навчанні і громадській роботі Чабаненку призначено Ленінську стипендію.

Зараз Анатолій — на педагогічній практиці в Одеській середній школі № 25. Уважно, зацікавлено слухають школярі старших класів пояснення практиканта.

Фото О. ЛЕВИТА.



ЦЕ БУЛО З БІЙЦЯМИ, КРАІНОЮ

«КРУГЛИЙ СТІЛ» РЕДАКЦІЇ

Вони ровесники Великої Жовтневої соціалістичної революції. В цьому році їм виповнилося (або виповниться) 57. Стільки ж, скільки Жовтню. Так, їм випало щастя народитися саме на межі нової епохи в історії людства. І доля їх — яскраве свідчення великих перетворень, які сталися у першій в світі Країні Рад. Їхнє життя — дзеркало, в якому відображене життя держави робітників і селян.

Ось чому з таким інтересом слухали розповіді ровесників Жовтня всі, хто зібрався напередодні великого свята за «круглим столом» редакції на зустріч, організовану газетою «ЗНК» та парткомом університету.

Виступи учасників зустрічі — на 2-й стор.

У СВЯТКОВОМУ НОМЕРІ:

ПОЗДОРОВЛЕННЯ КОЛЕКТИВУ.
ПОРТРЕТ ЛЕНІНСЬКОГО СТИПЕНДІАТА — 1 стор.

ВОНИ — РОВЕСНИКИ ЖОВТНЯ.
«КРУГЛИЙ СТІЛ» ГАЗЕТИ — 2 стор.

НАЙМУДРІША З НАУК — ДРУЖБА.
ПРО ТВОГО СУЧАСНИКА — 3 стор.

ІНФОРМАЦІЯ «ПО УНІВЕРСИТЕТУ».
ІНТЕРВ'Ю. СПОРТ. ЛІТЕРАТУРНИЙ КУТОЧОК. — 4 стор.

ЦЕ БУЛО З БІЙЦЯМИ, З КРАЇНОЮ

«КРУГЛИЙ
СТІЛ»
РЕДАКЦІЇ

Зустріч відкрила член парткому університету Л. А. Левченко.

Л. А. ЛЕВЧЕНКО — член парткому ОДУ, доцент кафедри політекономії

— Сьогодні тут зібралися ровесники Великого Жовтня, люди, які народилися у рік революції, росли разом з країною, мужили.

На плечі цього покоління лягла велика відповідальність, на його долю випала велика робота у вирішенні величезних завдань.

Є події, про які ми говоримо завжди з особливим почуттям. У нас є багато свят. Але свято Жовтня — особливе. Це визначається тією роллю, яку відіграла Велика Жовтнева соціалістична революція в житті нашої країни. Вона стала рубежем, з якого почалася нова ера в історії людства.



Ровесникам Жовтня не довелося взяти участь безпосередньо у революційних подіях, але вони брали участь у вирішенні величезних соціально-економічних й політичних завдань, які поставила перед поколінням 1917-го року революція. Тому життєвий шлях кожного з вас відображає життя країни.



В. М. ФЕДОРОВ — старший викладач кафедри історії КПРС

— 57 років для країни — вік невеликий. А для людини — це пора зрілості і можна починати писати мемуари.

Я рано втратив батька. Вчився у середній школі. Потім — у Калінінському педінституті. Мое покоління відрізняється тим, що нам довелося рано стати самостійними. І ми самі хотіли цього. Працював директором середньої школи, був на партійній роботі. Робили все, що було покладено на мое покоління. Свій обов'язок ми з честю виконували — захищали завоювання Жовтня.

Після звільнення із Збройних Сил став працювати в Одеському держуніверситеті. Я вважаю своєю роботою — виховання молодого покоління —

Говорять ровесники Жовтня

найщасливішою. Вона дає велике моральне задоволення. Наше завдання в тому і полягає, щоб не шкодуючи сил і енергії, передавати молоді все те краще, що ми сприйняли у роки свого змужніння.

В. В. НІКОНОВ — старший викладач кафедри теорії та історії держави і права

— Біографія моя мало чим відрізняється від біографії інших представників мого покоління. Народився в м. Киржач Володимирської області в сім'ї робітника. Закінчив середню професійно-технічне училище, працював слюсарем-інструментальником на заводі «Красний Октябрь». За комсомольською путівкою будував один з перших велетнів п'ятирічки — Горьковський автозавод. Армія, навчання в Горьківському університеті... А в 1936 році за путівкою комсомолу був направлений в органи державної безпеки. І з того часу 27 років віддав охороні державної безпеки нашої країни. Брав участь у фінській кампанії. І з перших днів Великої Вітчизняної війни — на фронті. Був начальником оперативних груп Особливих відділів Воронежського і Українського фронтів. Закінчив війну працівником Управління особливих відділів Центральної групи військ. Потім — служба в Туркестанському, Одеському військових округах.

З 1964 року — працюю в університеті, викладаю на юридичному факультеті.

І зараз, оглядаючись на пройдений шлях, з радістю усвідомлюю, що в 57-річній історії країни є сторінки, заповнені тобою. А це — чи не найкраще свідчення того, що життя прожито не марно.

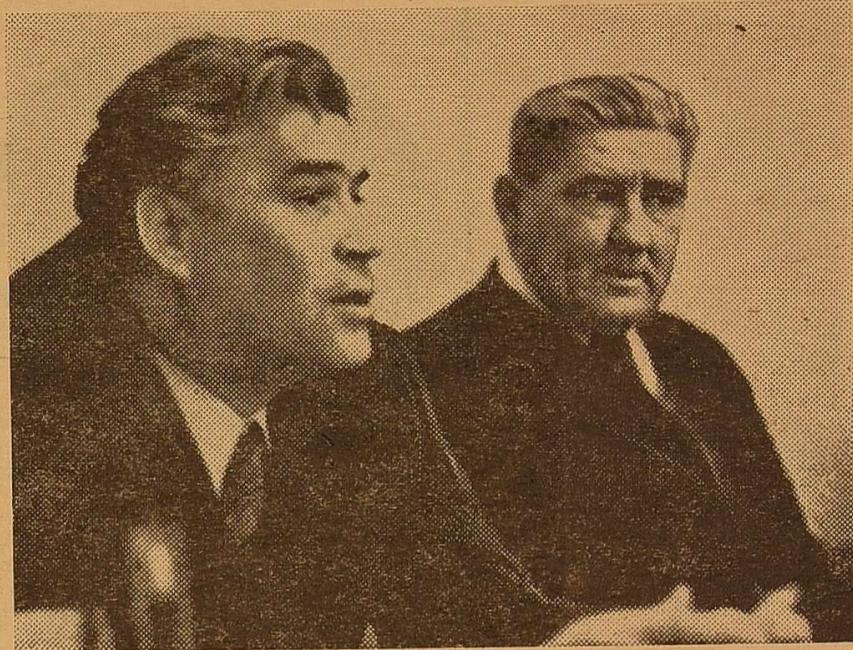
М. І. ПРОСКУРОВ — викладач кафедри іноземних мов

— Я був десятою дитиною в нашій сім'ї. Батько — селянин, він помер, коли мені було два роки. Довелося нелегко. Працювати почав рано, закінчив школу ФЗН.

Життєвий шлях схожий на шлях моїх ровесників. Працював електромонтажником за комсомольською путівкою на першій черзі Московського метро, на інших будовах.

У 1937 році був направлений у льотну школу. Після закінчення навчався на курсах підготовки командирів ланок.

З перших днів війни — на фронті. Бомбардували переправи, фашистські колони, пе-



Д. І. ПОЛІЩУК і **С. І. СЕРГЕЙЧИК** — начальник відділу кадрів ОДУ

редові позиції. У 1942 році був важко поранений. 13 місяців лікувався у госпіталях. Був визнаний непригодним для військової служби. Але небо кликало до себе, зв'язок зі своєю частиною не втрачав, повернувся туди і продовжував виконувати бойові завдання, неодноразово допомагав бойовим друзям, врятував їм життя.

На війні — як на війні. Було по-всякому. Особливо важко — спочатку, але ми ніколи не втрачали віру в свої сили і це допомогло перемогти.

Після війни продовжував службу в Радянській Армії, закінчив педагогічний інститут, потім одержав освіту військового перекладача, працював за спеціальністю у Москві, з 1960 року — на факультеті РГФ, де працюю і зараз.

Г. С. БУЛАЄВ — старший викладач кафедри політекономії



Моя біографія може вміститися у кілька рядків. Я народився у сім'ї селянина. Одержав досить значну як на той час освіту. Вже з 16 років за путівкою комсомолу пішов працювати у школу. У 1934 році завідував школою. Потім, з 1939 по 1966 рік служив у Радянській Армії. Під час Великої Вітчизняної війни служив на Далекому Сході. Після служби в армії працював в інституті зв'язку на кафедрі політекономії. Викладав цей предмет ще в армії. З 1970 року працюю в Одеському університеті.

Я теж відчуваю, що робота з молоддю приносить велике моральне задоволення, почувваю себе щасливим.

С. І. СЕРГЕЙЧИК — начальник відділу кадрів ОДУ

— Ріс я у бідній селянській сім'ї. Свій трудовий шлях розпочав в 15 років. До 1938 року працював і вчився на робітфаці у м. Орша. З 1938 року — у Радянській Армії. Потім — війна... Боюве хрещення пройшов під Єльнею. Мені довелося брати участь у боях під Москвою. Після війни екстерном склав екзамен за училище і вступив у військову академію імені Фрунзе. В 1956 році закінчив академію. Як і всім моїм ровесникам, мені випало захищати завоювання Жовтня. А потім вирішувати завдання, поставлені партією і урядом по відбудові народного господарства, залікуванню ран, нанесених війною. І моє покоління зробило все, що від нього залежало, щоб відстояти завоювання революції. А зараз наше молоде покоління, яке взяло естафету у своїх дідів і батьків, гідно несе її, добиваючись нових перемог у справі побудови комунізму.

К. В. ГРЕЧАНИЙ — викладач курсів підготовки медсестер

— З усієї великої сім'ї тільки мій батько зміг здобути високу для тих часів освіту — закінчив фельдшерську школу. Працював він у залізничній лікарні завідувачем інфекційним відділенням. Пригадується такий випадок. У роки громадянської війни він переховував червоногвардійців. Тільки-но бійці пішли з лікарні, як з'явилися білі. Вони помітили недокурки. Батька повели на розстріл. Але його врятували червоногвардійці. Так батько мало не заплатив життям, виконуючи свій обов'язок лікаря. Його приклад завжди допомагав мені у житті. Тоді я ще не знав, що піду батьківським шляхом. Закінчив фабзавуч, працював у Дніпропет-

ровському депо столяром-вагонником. Йшло колгоспне будівництво, на селі необхідні були робочі руки. І всі ми — слюсарі, ковалі, столяри їздили на допомогу у колгоспи ремонтувати сільгосптехніку. Було небезпечно. Іноді нас зустрічали куркульські кулі. Коли їли, спали — не пам'ятаємо.

...Пішов я все-таки шляхом батька. Закінчив медінститут. Під час війни служив на Далекому Сході. Після війни продовжував службу, закінчив академію. Став нейрохірургом. Пізнав справжнє лікарське щастя — повертати людям життя.



Після служби в армії продовжував працювати, служив медициною. Здається, звичайне життя, звичайна біографія. Вона типова для покоління, для всіх, хто мав щастя пройти разом з країною значний відрізок шляху до світлого майбутнього, до сьогоднішнього щасливого дня.

Д. І. ПОЛІЩУК — перший проректор ОДУ

— Всім, хто сьогодні виступав, самим не довелося робити революцію. Вони тільки ровесники її. Разом з молоддю Радянської республіки вони ставали на ноги. Йшло колгоспне будівництво, розвивалось сільське господарство. Це, природно, відбувалось на світогляді тих, хто зростав тоді разом з країною. Вони брали участь у всіх починаннях, у будівництві новобудов, ліквідації неписьменності на селі. Тоді вони були тільки школярами. І докладали всіх зусиль, щоб допомогати своїм старшим товаришам, батькам викуватись від такої важкої спадщини, як неписьменність. А коли почалась Велика Вітчизняна війна, їм довелося бути у перших рядах захисників Батьківщини. Країна повернулася до мирної праці, і знову вони взяли участь у відбудові нашого народного господарства.

Ми пишаємось цими людьми, які доклали всіх зусиль, щоб наша країна була такою шанованою у всьому світі.

У долях ровесників Жовтня відбулася вся історія нашої Батьківщини.

Підсумки зустрічі за «круглим столом» підбила Л. А. Левченко. Вона відзначила, що всі дізнались багато цікавого і корисного. По розповідях ровесників революції можна писати книги. Адже в їх долях яскраво відбулася історія зростання і змужніння нашої Батьківщини, народженої Великим Жовтнем.

Життєвий досвід, приклад людей, яким пощастило народитися у рік Великої Жовтневої соціалістичної революції, має стати, безумовно, надбанням всіх і особливо — молоді. Добре було б, як це підкреслювалось під час зустрічі за «круглим столом», щоб ровесники Жовтня виступали перед студентською молоддю на політгодинах, комсомольських зборах, засіданнях молодіжних клубів. Такі виступи мають величезне виховне значення.

У святкові дні особливо пріємно поздоровити всіх ровесників революції з 57-ю річницею Жовтня, побажати їм великих успіхів, особистого щастя.

НАЙМУДРІША З НАУК

Далекий 1921 рік. В Росії вже перемогла Велика Жовтнева соціалістична революція, яка сповістила про початок нової ери в історії людства. Відгук залпу «Аврори» докотився до широких монгольських степів, розбудив до нового життя монгольський народ. Після перемоги Жовтня наш народ одержав можливість встановити тісний союз з Радянською Росією.

Під керівництвом партії у липні 1921 року в нашій країні завершилася народна революція. Країна Жовтня надала військову допомо-

гу нашому народові. Вже тоді була закладена основа бойового братерства і дружби наших народів.

«Наймудріша з наук — дружба» — так говорить монгольське народне прислів'я. І дійсно, випробувана часом дружба наших народів стала справжньою мудрою наукою.

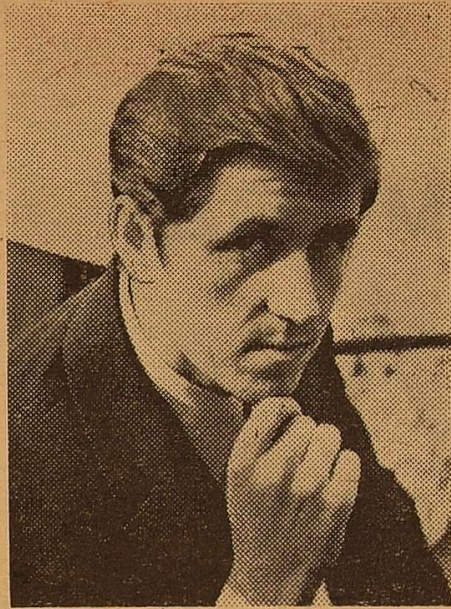
Зараз багато наших юнаків і дівчат, в тому числі і я, одержали можливість вчитися у Радянському Союзі. На біофаці нас четверо. Цього року ми відзначати-

мо свято Великої Жовтневої соціалістичної революції у четвертий раз.

А незабаром ще одне свято, яке теж буде спільним для наших народів. Монголи і російські друзі відзначатимуть 50-річчя Монгольської Народної Республіки. Ідеї дружби, які народжені Жовтнем, живуть і розвиваються. Їх не переможуть ніякі злі сили.

Зі святом, дорогі друзі!

Урна ГОМБОСУРЕНГІН,
студентка IV курсу біофаку, МНР.



СТУДЕНТУ V КУРСУ ФІЛ-
ФАКУ ВАСИЛЮ ПОЛТАВ-
ЧУКУ ПРИЗНАЧЕНО СТИ-
ПЕНДІЮ ІМЕНІ Т. Г.
ШЕВЧЕНКА.

ПОЧЕСНЕ ПРАВО — ВЧИТИСЯ

Є таке село на Савранщині — Полянецьке, розташоване на рівнині. Підеш у кінець якоїсь з вулиць — перед тобою ліс стіною стоїть. Старий і зелений Савранський ліс, в якому назавжди змовкли перестрілки й вибухи. Він поховав у своїй пам'яті мрії і прагнення батьків, дідів, прадідів. Тих, хто бився за Радянську владу, хто виганяв з лісу білогвардійських бандитів. Тих, кого за своєю густиною заховав ліс у роки фашистської навали — народних месників, партизанів. І, як завоювання людей, що прагнули кращого життя, як подяка їм, зеленіє й молодіє Савранський ліс. Розкинулось гарне Полянецьке, а в ньому гарно й добротно живуть люди. Серед них сім'я колгоспника Григорія Полтавчука.

...Батько й мати Василя не мали дитинства, їм було по 12 років, коли почалася війна. А Василь змалку потрапив у дитясла, потім в дитсадок. Пустун, він, бувало, тікав з дитсадка до діда Устима, що працював іздовим у колгоспі, і вони удвох їхали до лісу, на баштан, у поле. Василь міг цілий день слухати дідові розповіді. Старий був зовсім неграмотним, але він навчив малого вника, він навчив його... рахувати до тисячі. Як він хотів, щоб онук його вчився! Батько й мати Василя закінчили по чотири класи семирічки. Зараз працюють у колгоспі. А сини їх вчать в Одесі. Василь — студент 5 курсу університету, Олекса — студент третього курсу політехнічного інституту.

Василь ходив у сьомий клас, коли в районній газеті надрукував свою першу замітку. Вона була невелика й простенька, та головне — перша. Після неї школяр почав регулярно друкувати в районці кореспонденції, повідомлення, нариси. Після закінчення школи він уже мав цілу папку вирізочок і ще мав п'ятірки в атестаті. Батько казав: «Дорога твоя, сину, вільна. Обирай, що тобі до вподоби. Але пам'ятай, головне — треба вчитися далі». Василь сам хотів вчитися. А предметом, який його найбільше цікавив, була література.

Хто не пам'ятає свого улюбленого вчителя, який дав тобі перше направлення в життя? Для Василя це був викладач української літератури Полянецької середньої школи Василь Лукич Кульов. За п'ять років викладання він зумів привити Василеві любов до Шевченка, Франка, Лесі Українки, Тичини. І за це учень назавжди вдячний своєму вчителю.

А справжнього розуміння літератури, як твердить сам Василь, навчив його Василь Васильович Фашенко, доктор філологічних наук, професор кафедри радянської літератури і літератури народів СРСР. Коли з другого курсу у Василя почалась спеціалізація по даній кафедрі, тоді він серйозно почав займатись науковою роботою. Відвідував заняття гуртка по вивченню літературного характеру, неодноразово виступав з науковими пошуками, дослідженнями. Однак, що це все говоримо в минулому. Відвідує, виступає. В 1973 році газета «Друг читача» надрукувала його рецензію на книгу Бориса Дерев'янка «Прийоркувачі степу». В цьому році роботу Василя Полтавчука «Факт і домисел в художньому біографічному творі» було винесено на міжвузівську студентську наукову конференцію, що відбувалась у нашому університеті.

Василь не покинув свого захоплення журналістикою. Він друкується в «Комсомольській іскрі», «Чорноморській комуні», нашій університетській газеті, готує матеріали для Одеського радіо. Йому цікаво й радісно працювати. А вже поряд хороші хлопці, його товариші, що, як і він, закохані в літературу і журналістику, — Володя Панченко, Вітя Козюра.

А тепер, очевидно, вчасно сказати й про те, що з нового навчального року наказом міністра вищої і середньої спеціальної освіти Української РСР призначено стипендію імені Т. Г. Шевченка студенту 5 курсу філологічного факультету В. Г. Полтавчуку.

...Сьогоднішнім листопадним ранком разом з усіма Василь вийде на святкові вулиці міста, щоб взяти участь у демонстрації на честь Великої Жовтня.

А в селі Полянецькому вийдуть на свято його батько колгоспник Григорій Полтавчук, його дід Устим. Кожен буде думати про своє життя в цей день. Хай же згадається Полтавчукам їх доля. А Василеві — дитинство, батькові слова: «Дорога твоя, сину, вільна...» Можливо, звідти почалася Батьківщина для Василя, простого українського хлопця, яких багато, яким Великий Жовтень дав священне право — право вчитися.

Сергій КОМАР

Ідеї Жовтня мають великий вплив в усіх куточках нашої планети на розум людей. Всюди, де люди прагнуть до свободи, миру і справедливості. Прості чехи і словаки були разом зі своїми російськими братами протягом всієї великої історії боротьби радянського народу за нове життя. Чехословацькі легіони воювали пліч-о-пліч з російськими робітниками,

відстоюючи Радянську владу у роки громадянської війни.

Під впливом ідей Жовтня переміг новий лад у нашій країні.

Сьогодні я вчусь у вашій чудовій країні. Намагаюсь якомога краще і ближче пізнати радянських людей, їх життя, щоб потім про все розповісти у себе на Батьківщині.

Як ті чеські бійці, що відстою-

вали на полях промадянської війни в Росії ідеї Великої Жовтня, а потім несли додому правду про Радянську країну, отак і ми, сьогоднішні молоді люди, повинні відчувати себе бійцями легіонів дружби, миру і праці народів всієї Землі.

Ева ЛУКАШИКОВА,
студентка III курсу, ЧССР.

Кожний народ прагне до свободи. Одержала її і Нігерія у 1960 році. І зараз вона йде шляхом будівництва нового життя. Ось чому ми дуже урочисто нещодавно відзначили 14-ту річницю одержання незалежності. Кроки нового життя можна бачити сьогодні у всьому: в економіці, культурі, політиці. І завжди ми відчували і відчуваємо допомогу і

підтримку Радянського Союзу.

Радянська країна відзначає 57-му річницю Великої Жовтня. Ваші успіхи — це наша провідна зірка до нового життя вільної Африки.

Відомо, що сьогодні понад 1000 нігерійських юнаків і дівчат вчать-ся в улюблених закладах Радянського Союзу. А коли вони закінчать навчання і повернуться на бать-

ківщину працювати, вони привезуть з собою не лише знання і дипломи спеціалістів, привезуть правду, найяскравіші і добрі враження про Радянську країну, її людей, вони повезуть з собою в Африку тепло дружби.

Мааджі МАССУМБІ,
студент III курсу, Нігерія.

СПІВРОБІТНИЦТВО РОЗВИВАТИМЕТЬСЯ

Згідно договору між комітетом комсомолу нашого університету і правлінням спілки студентів університету м. Оулу молодіжна делегація у складі секретаря комітету ЛКСМУ Валерія Шибуняєва, аспіранта кафедри філософії Олександра Чайковського, студента V курсу юридичного факультету Миколи Гладенка, викладача кафедри історії КПРС В. В. Анищука перебувала в Оулу. Делегація взяла участь у ряді важливих заходів, відбулося багато цікавих зустрічей.

Наш кореспондент звернувся до голови делегації В. Шибуняєва з проханням розповісти про візит до Оулу. Друкуємо його розповідь.

— Наша делегація ознайомилася з хімічним та фізичним факультетами університету, зустрілась з ректором, взяла участь у прес-конференції. Нам надали можливість зустрітись з студентським керівництвом факультетів і з членами правління товариства «Фінляндія — СРСР». Ми відвідали також ремісничу училище м. Оулу і одну із шкіл. Відбулась зустріч з представниками політичних організацій студентів.

Одним з важливих заходів під час перебування в Оулу була участь у семінарі на теми: «Студентство і вища освіта» і «Солідарність з патріотами Чилі». Члени нашої делегації розповіли про

життя студентства, діяльність громадських організацій і комітету комсомолу, про студентське самоуправління.

Про прагнення наших народів до миру, співробітництва говорили виступаючи на мітингу, присвяченому 30-річчю виходу з війни Фінляндії.

Відбулись переговори про подальший розвиток співробітництва, домовилися, що делегація фінських студентів відвідає наше місто і буде гостем студентів університету в період з 6 по 13 травня наступного року. Прийнято комюніке про співробітництво між студентством університетів Одеси і Оулу.



ФОТО-

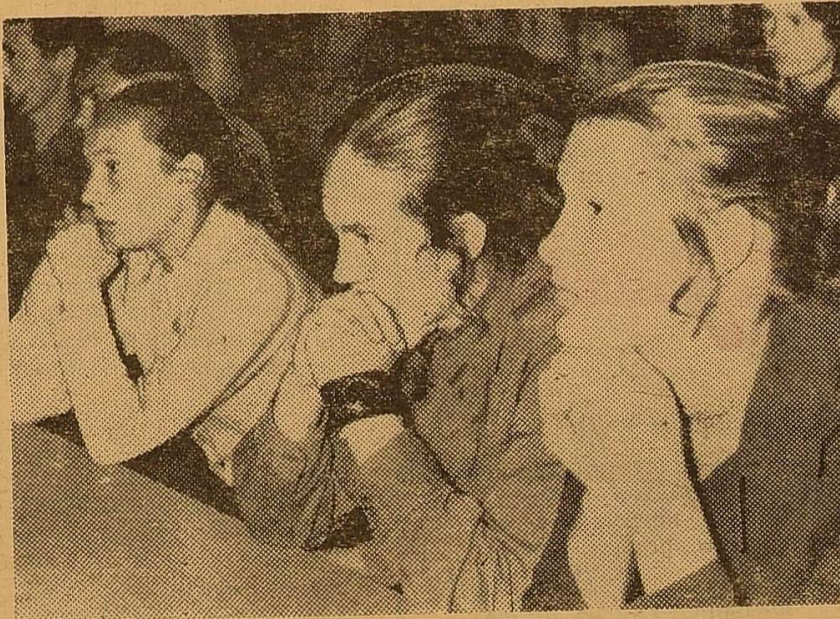
РЕПОРТАЖ

Велику увагу приділяють викладачі, співробітники і студенти університету популярності науки; її досягнень серед трудівників села. Вони часті гості у колгоспах і радгоспах області.

На фото: науковий керівник НСТ фізичного факультету доцент К. К. Демидов виступає з лекцією перед школярами Овідіопольської середньої школи.

Фото С. ЄФІМОВА.

У ТРУДІВНИКІВ СЕЛА



НОВИЙ НОМЕР „ІСТОРИКА“

Дзвоник сповістив про велику перерву після першої пари. Але чому це сьогодні студенти істафаку не спішать, як завжди, до буфету, а поспішають в аудиторію № 24. Туди йду і я. І мені стає все зрозуміло. Сьогодні випущено черговий номер «Історика».

Кожний номер «Історика» — це ретельно про-

думаний і підібраний матеріал, це яскраве оформлення і цікаві фотографії. Це висвітлення проблем, які хвилюють студентів. Матеріали, які ви знаходите в газеті, завжди багатогранні й захоплюючі. У жовтневому номері ви можете знайти замітки про роботу в колгоспі і про літню археологічну прак-

тику студентів I курсу, про завдання ГПП і про звіти і вибори у комсомольських організаціях, про спортивне життя факультету і вісті з практики студентів V курсу.

Випускає «Історик» редколегія на чолі з викладачем кафедри історії УРСР А. Д. Бачинським і студентом III

курсу О. Саракуцею. Не перший рік працюють в «Історик» В. Ковальчук, І. Немченко, І. Дроздовський, О. Вовкова. Завдяки цим студентам ми маємо можливість щомісяця читати наш «Історик». Хочеться підкреслити ще раз, що саме «читати», оскільки не кожна факультетська газета може похвалитися

тим, що її з інтересом читають. Робота редколегії і всіх студентів була високо оцінена, коли «Історик» було присуджено перше місце в університетському конкурсі на кращу факультетську стінгазету, присвячену 50-річчю присвоєння комсомолу імені В. І. Леніна.

Н. КАЛІНИЧЕНКО,
студентка I курсу істафаку

У ПАРТКОМІ ОДУ

Партком університету на черговому засіданні розглянув питання про керівництво партбюро юридичного факультету роботою з молодими комуністами (доповідач — голова комісії парткому Є. І. Дятлов).

Було також розглянуто питання про стан науково-дослідної ро-

боти на історичному факультеті. Заслухано інформацію з цього питання декана історичного факультету доцента З. В. Першиної та голови комісії парткому проф. Г. А. В'язовського.

Слухалося також питання про хід передплати на газети та журнали.

В Одесі проходив місячний по благоустрою міста-героя. Відмінно потрудилися і наші студенти на неділю, який відбувся 27 жовтня.

На фото: студенти університету працюють у дендропарку імені В. І. Леніна.

Фото О. ЛЕВІТА.



ГОТУЄМОСЬ ДО „СЕЗОНУ“

Ось уже кілька років при кафедрі економічної географії працює лекторська група під керівництвом лектора міжнародника доцента Д. І. Богуненка. Студенти-географи з захопленням займаються цією справою.

Розпочався новий лекційний сезон, який кожний із нас хоче зустріти у всеозброєнні. Нова ін-

формація збирається щогодинно, уточнюється спеціалізація кожного члена гуртка.

Особливою популярністю користуються актуальні теми сучасності: «Радянсько-американські відносини», «Проблеми загальноєвропейської безпеки», «Південно-Східна Азія сьогодні», «Китайський ревізіонізм», «Близький

Схід» й інші.

Попереду у молодих лекторів виступи перед робітниками і службовцями підприємств Одеси, поїздки в райони області для бесід з трудівниками полів і консультацій.

В. ХОМУТОВ,
студент II курсу геофаку

ПЕРЕДПЛАТА НА СВОЮ ГАЗЕТУ

Зараз у студентів нашого університету напружена пора — йде передплатна кампанія. Всі добре розуміють важливість і значимість преси. Йде передплата і на університетську багатотиражку «За наукові кадри». Багатотиражка широко висвітлює багатоганне життя студентської молоді, а також події, що відбуваються у комсомольських і профспілкових організаціях вузу, факультетів, курсів, гуртожитках, кафедрах, лабораторіях.

Редакція дбає, про те, аби кожен читач — студент, викладач, співробітник, комсомолец, комуніст і безпартійний могли знайти в газеті цікаві матеріали.

Газета має чимало рубрик: «Партійне життя», «Комсомольське життя», «Твій сучасник»,

«Студент і наука», «Проблеми, пошуки, пропозиції», «Проблеми навчання», «Меридіан дружби», «Зірка» та багато інших, які висвітлюють студентське життя, творчі пошуки і відкриття науковців. Регулярно з'являються «Літературна сторінка», «Куточок поезії», «Мистецтво», де друкуються нові поезії, переклади, фоторепортажі із залів художньої самодіяльності і факультетських театрів.

Передплатна ціна на рік — 80 коп., на шість місяців — 40 коп.

Передплативши газету «За наукові кадри», ви зможете регулярно читати її, бути в курсі всіх подій, виступати на її сторінках з пропозиціями, проблемами, що хвилюватимуть вас.

Редколегія «ЗНК».

КОРОТКО

На черговому засіданні вченої ради університету було розглянуто питання «Про хід виконання заходів по удосконаленню навчального процесу на факультеті РГФ» (інф. голова комісії професор М. А. Нудель).

Вчена рада також затвердила рішення рад факультетів про присудження вчених ступенів і присвоєння вчених звань та інші кон-

курсні справи.

З обговореного питання прийнято відповідне рішення.

Проїшла звітно-виборна конференція організації ДТСААФ університету. Із доповіддю «Про роботу комітету ДТСААФ університету за звітний період» виступив голова комітету ДТСААФ Г. М. Ахламов. Про роботу ревізійної комісії звітував її голова А. С. Слабій.

Конференція обрала новий склад комітету ДТСААФ ОДУ, а також делегатів на X районну конференцію.

Новообраний комітет провів своє перше організаційне засідання. Головою його знову обрано Г. М. Ахламова.

Відбулося чергове засідання комітету комсомолу університету. На ньому було розглянуто питання «Про діяльність комітету ЛКСМУ по поліпшенню інформаційно-методичної роботи» (інф. заст. секретаря комітету по організації М. Столбуненко) і «Про хід передплати на комсомольськомолодіжні видання» (інф. заст. секретаря комітету по ідеологічній роботі С. Коротенко).

НАШІ ІНТЕРЕСИ

У ПОЛОНИ МУЗ

Всім відомо, що вже четвертий рік підряд колектив художньої самодіяльності нашого університету займає перше місце на традиційних студентських оглядах.

Зараз гуртки художньої самодіяльності напружено працюють. Йде підготовка до нових виступів.

Напередодні свята наш кореспондент зустрівся з керівниками студклубу, гуртків, учасниками художньої самодіяльності. Що нового у самодіяльності, які нові номери готуються до свята, які питання хвилюють?

Виявилось, що нового багато. Поруч з досвідченими самодіяльними артистами до виступів готуються поповнення, яке одержав університет цього року. Це дає можливість дещо урізноманітнити програму.

Але є й проблеми. Та розповімо все по порядку.

Нове відділення відкривається у танцювальному гуртку. Це сучас-

ні естрадні танці. У художній самодіяльності ця нова форма зустрічається рідко. Гурток готує загальний естрадний танець «На пляжі» і танець для двох солістів «Гармонь». Крім цього, гуртківці готують новий ліричний танець «Озера». Вже пошили костюми для виконавців. Серед уже знайомих глядачам відновлюється угорський танець, який дуже подобається нашим виконавцям, а також український і молдавський. У цьому гуртку не вистачає хлопців. Хотілося б, щоб нове поповнення чоловіків прийшло у цей гурток. Тут їх чекає багато цікавого.

Потребує оновлення хоровий колектив. Багато його постійних учасників вже закінчили навчання.

У цьому році створено духовий оркестр. Тут теж є свої проблеми.

Зараз вимоги до самодіяльних колективів майже такі, як і до професійних. У колективу багато задумів. Та здійснити все задума-

не не завжди вдається. Для проведення клубної роботи потрібен культурний центр з усіма вигодами. В університеті працює 11 самодіяльних колективів. Всім їм просто не вистачає місця. Сцена актового залу не вміщує навіть всіх учасників хору. А де ж розмістити оркестр?

Для колективу студклубу вже вирішили, було, виділити додаткове приміщення на Щепкіна, 2, де зараз книгозховище. Там могли розміститись хор, танцювальний ансамбль і т. ін. Та поки що студклуб не одержав приміщення.

У самодіяльність приходять активні студенти, справжні ентузіасти. Багато чого можна з ними зробити. І великі у студклубу плани. Та не завжди є сприятливі умови для їх здійснення.

Що ж, хочеться щоб всі проблеми були вирішені якнайшвидше і самодіяльність порадувала нас новими творчими успіхами.

Літературний Рубрик

ЗА ЩАСТЯ, ЗА ДОЛЮ

За щастя, за Ради,
За сонячну розсип
Йшли на барикади
Солдати й матроси.
Йшли від заводу,
Від плуга, зі школи,
Йшли за свободу,
За радісну долю.
Життя особисте
Зв'язавши з парадом,
Йшли комуністи
Величним походом.
Забувши про рани,
Забувши про втому.
Йшли в битви багряні,
Бо щастя у тому.
І падали вбиті
На морі, на ниві,
Щоб в цілому світі
Були всі щасливі.

О. ЖУРАВЕЛЬ

ОСЕННИЙ ЕТЮД

Дрожа листвою от ласки холодка,
Красиво замираєть осень,
И как шедевр, что продан
с молотка,
Мне жаль ее утратить вове.

НОВІ ПЕРЕКЛАДИ ГИТАРА

Снова гитара
Свой плач начинает,
Хрустального утра
Разбив тишину.
И снова струна
О чем-то вздыхает.
Невозможно молчат.
Ей молчат ни к чему.
Плач монотонный...
Так падают капли.
Так воет ветер,
Снежинки кружа,—
Не замолчат ей.
Молчат ей нельзя.

Пускай поблещет лишние деньки,
Поцеголяет златокудро —
Зиме всегда прибрать ее с руки
Беловолосым ранним утром.

О. ДОРОХИН.

Федерико Гарсиа Лорка.

Плачет о давнем,
Далеком, забытом.
Белых цветов
Просит знойный песок...
Плачет стрела,
Не нашедшая цели...
День без рассвета...
И птицы, что пели
О ветвях, к которым
Был путь так далек.
О гитара!
Как будто пять шпиг
Мое сердце пронзили жестоко.
Перевела с испанского
Н. ГРИГОРЕНКО.